

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CĂRE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară . . . Lei 5 | Abonament, pe an în străinăt. Lei 8
 „ „ 6 luni în țară „ 3 | Un număr 15 bani
 Manuscrisele nepublicate se ard.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
I. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Const. C. Pop;-Tașcă
V. Stoicănescu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleasa, No. 9.

S U M A R :

Comitetul, O datorie patriotică. — X., Bibliotecile ambulante în Transilvania. — *Moș-Neagu*, Cămila. — *P. G.*, O societate culturală. — *I. Velculescu*, Satul mieu. — *G. I. Rarinescu*, Un raport vrednic de cunoscut. — *Radu*, Diamantul. — *Or.*, Din viața și obiceiul animalelor. — *Ionică*, Inaugurarea bibliotecii populare — *Apel*. — Cronica agricolă. — Mulțumiri. — Informațiuni. — Întâmplările săptămânii. — Bibliografie. — O dramă în fundul mării. — Voci din presă. — Adrese către redacție. — Mersul trenurilor. — Poșta redacției. — Prețul cerealelor.
Ilustrațiuni: Cămila. — Spălarea nisipurilor cari conțin diamante. — Căutarea diamantului în pământ. — Diamant în roză. — Brillant. — Tălerea diamantului. — Ce bine le sade!

CĂTRE ABONAȚI

La apelul nostru către iubitorii țărânimii, au și răspuns:
 1) Onor. administrație a Domeniului Corónei, abonând toate serviciile dependente de această onor. administrație.

2) D-l Pană Pencovici abonând pe diriginții școlilor din comuna Coteana, jud. Olt; Brâncoveni, județul Romanați; Rastul, jud. Dolj și Breaza, județul Prahova.

3) D-l N. G. Bucur din comuna Cucuteni, județul Iași, luând două abonamente pentru școlile din acea comună.

4) D-l G. Scutaru, inginer-inspector, abonând 4 locuitori din comuna Țigănesci, județul Tecuci.

* * *

Rugăm pe toți abonații noștri cari își schimbă domiciliul să binevoiască a ne comunica, pe lângă noua adresă, locul unde au primit revista în trecut, arătând comuna, județul și, în orașe mari, strada și No. casei.

O DATORIE PATRIOTICĂ

Primim următorul apel:

Sreofii și învățătorii rurali sînt obligați prin ordine de Înalt P. S. Mitropolit românii și de d-nul ministru al instrucțiunii publice, ca la diferite ocazii potrivite, să fie conferințe în contra abuzului bețurilor alcoolice, plaga cea mai grozavă a populației rurale.

Acest lucru e tot ce poate fi mai greu pentru doi omeni, a combate un viciu înrădăcinat în majoritatea populației unei comune; dar gîndindu-ne că și o cărămidă are rolul ei în clădirea unui edificii, am format imediat un comitet pentru a lupta fără preget în contra acestei plăgi.

Am început cu cea mai mare dragoste, dar ne-am isbit de un obstacol neprevăzut: acesta este lipsa de argumente, cari se cer a le expune populației rurale contra alcoolismului.

De unde să le luăm? Noi nu cunoșcem limbă străine, ca să consultăm scrierile doctorilor din alte țări. Doctorii noștri nu ne comunică scrierile d-lor contra alcoolismului! Iată la ce ne am gîndit: Rugăm prin publicitate pe toți frații preoți și învățători, ca să ne constituim cu toții în comitete și să luptăm din toate puterile pentru a combate cu înfocare acest mare flagel. În acest scop să ne comunicăm unii altora întâmplările provenite din consecințele alcoolului pe la satele noastre, fie ele auzite sau citite, ca unii de la alții să formăm un capital puternic de argumente în contra alcoolismului.

Frații preoți și învățători! Să nu uităm că „Albina” s'a făgăduit a fi ajutorul nostru și al tuturor Românilor cari muncesc cu dragoste pentru progresul și întărirea românismului; cu toți din inimă să rugăm pe onorabilul comitet, să ne ajute la această mare întreprindere:

1. Prin publicarea în fie-care număr de scrieri în contra alcoolismului.

2. A ne publică pe rînd conferințele ce fie-care din noi le vom ține pe la sate, ca cu modul acesta să putem lupta în comun pentru o sfîntă cauză.

Numai ast-fel, frații preoți și învățători, formînd cu toții un corp de luptă și ajutați de mari scriitori, vom putea aduce folosul dorit, iubitei noastre patrii.

Pr. D. Ștefănescu, învăț. com. Tămădău, căt. Dârvari.

Nic. Georgescu, învățator, com. Belciugatele-Cojesci.

Pavel Cristescu, învățator, com. Călăreții-Șeinoiu, jud. Ilfov.

Șt. Georgescu, învăț. com. Tămădău-Dârvari, jud. Ilfov.

Mulțumim acestor harnici învățători că s'au adresat la noi. Primim invitațiunea cu mare plăcere, mai ales că și în cursul anului trecut am publicat multe articole contra alcoolismului. Pînă acum n'a fost însă o luptă organizată. Recunoșcem că o organizație eră necesară și ne bucurăm că inițiativa a pornit de la preoți și învățători. Din parte-ne, nu numai că vom da tot sprijinul cerut, dar rugăm pe toți învățătorii, preoții și pe toți cari se interesează de această chestie să ne scrie cari sînt propunerile și ideile lor și în curînd vom publică un proiect de statute pentru întocmirea unei societăți în totă regula.

Comitetul.

Bibliotecii ambulante în Transilvania

Cum sînt bibliotecile ambulante?

Românii de la Brașov, pe cât scim, sînt cei d'întăiu cari au introdus pentru țaranii din județul lor sistemul bibliotecilor ambulante. Aceste bibliotecii constau din câte 80—100 cărți și se numesc *ambulante*, fiind-că nu rămân permanent într'o localitate, ci din timp în timp, de obicei însă după un an de întrebuințare se strămută pe rînd dintr'o comună într'alta.

Formarea bibliotecilor, supravegherea și dirigerea lor o are comitetul despărțămîntului I al «Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român.» Acest comitet își are sediul în Brașov și constă din cinci membri. Activitatea lui se întinde peste întreg județul Brașovului, ale căruia comune, în număr de vr'o 30, voesce să le înzestreze succesiv cu bibliotecii.

Comitetul întocmesce bibliotecile, introducînd în ele numai cărți pe cari mai nainte le-a trecut printr'o cenzură. Cărțile de cuprins păgubitor pentru moralitatea cititorilor sînt absolut excluse din bibliotecii. La întocmire se ține sémă, pe cât se pôte, ca în fie-care bibliotecă să se afle măcar câte un volum din tôte ramurile literaturii și sciințelor, în așa chip ca nu numai țaranul și elevul școlei populare, ci și preotul, învățătorul și alte persoane cu pregătiri mai mari din comună să pótă află în ele hrana spirituală, potrivită pregătirilor proprii.

Esențialul bibliotecilor ambulante constă în aceea că exemplare din volumele cuprinse într'o bibliotecă nu se mai admit

și în celelalte biblioteci, ci fie-care din ele conține cărți deosebite, alese și aranjate în modul arătat mai sus.

Cărțile fie-cărei biblioteci, bine legate, se așează în câte un dulap prevăzut cu cheie și cu câte un sertar. În dulap sînt aședate cărțile în ordine alfabetică, după numele autorilor, avînd fie-care număr deosebit, însemnat atît pe pagina primă a cărții, cît și pe muchia ei. În sertar se păstrează câte-un exemplar din regulamentul pentru funcționarea bibliotecilor; un registru al celor ce împrumută cărți din bibliotecă (în acest registru se află câte o rubrică pentru numărul curent, numele împrumutătorului, numărul cărții împrumutate, ziua împrumutării și ziua înapoierii cărții împrumutate); în fine copia unui catalog al cărților din acea bibliotecă. În acest catalog, pentru distincțiune, sînt însemnate cu litere roșii și cu semnul unei note toate acele cărți cari sînt de cuprins mai greoiu, menite pentru persoane cu pregătiri mai înalte. Acesta pentru ca bibliotecarul să nu dea în mîna țaranului cărți nepotrivite pentru priceperea lui, căci acestea îl obosesc și-l desgustă.

Administrarea.

Fie-care bibliotecă ambulantă se dă în îngrijirea unui sub comitet, ce comitetul din Brașov și-a înființat prin sate. Pe lîngă președinte, care de obicei este preotul, în sub-comitet mai este un bibliotecar, un casier și un controlor. Bibliotecarul, ajutat de controlor, distribuie și primesce cărțile; el mai are datoria de a înainta la sfîrșitul fie-cărui an, o dare de seamă comitetului din Brașov, arătînd cari cărți, de cîtți cititori au fost împrumutate pentru citire în cursul anului.

Împrumutarea cărților pentru citire e gratuită.

Resultatele.

Resultatele dobîndite pînă acum cu bibliotecile ambulante sînt foarte îmbucurătoare. În adunarea generală din urmă a despărțămîntului brașovean al Asociațiunei, ce s'a ținut vara acêsta la Brașov, comitetul a constatat în raportul său oficios, că aceste mici biblioteci sînt neasemnat mai bine citite chiar și de cît bogatele biblioteci stabile de pe la orașe. Așă, de exemplu, una dintre bibliotecile ambulante (Biblioteca No. I) într'un singur an a fost citită în comuna rurală Feldióra de 662 persoane. Numărul cititorilor ar fi deci 55 pe lună. Altă bibliotecă (No. II), dată țaranilor din mahalaua Brașovului vechiu, este citită de 100 persoane pe lună și așă mai departe.

Cifrele de mai sus indică numărul împrumutătorilor. În realitate însă numărul celor ce se folosesc de bibliotecă este mult mai mare, căci este obiceiul la țaranul român de a nu citi cartea numai pentru sine, ci o citește cu glas tare în mijlocul familiei, așă că unul o citește, iar alții 4—5 ascultă.

S'a constatat tot odată că *cârciumele* de prin comunele unde

s'au înființat asemenea bibliotecă, *sînt mai puțin cercetate de țărani români*, de când acestora li s'a dat ocasiunea de a petrece timpul liber cu citirea de cărți.

Bibliotecile ambulante peste tot, după experiențele făcute la Brașov, au însemnat foloșe față cu bibliotecile stabile. Mai întâiu e cestiunea materială, care vorbește în favorul lor, căci a înființa bibliotecă stabile în fie-care comună, cere cheltueli mari. Bibliotecile ambulante însă, fiind mici, costă puțin (abia 70—80 fl. una, fiind socotite în această sumă și prețul dulapului, legatul cărților etc.) Tote la oaltă nu costă mai mult de cum ar costă o singură bibliotecă stabilă mai cum se cade, căci în fond cele mici nu sînt de cât un întreg, o singură bibliotecă, dar împărțită în mai multe grupuri spre a putea fi pusă ast-fel la îndemâna tuturor celor ce aparțin unui cerc sau district mai mic (de 10—15 comune).

Apoi schimbarea bibliotecilor dintr'o comună în alta, ridicarea din timp în timp a unora și înlocuirea lor cu altele noi, nu pôte să contribuie de cât a ține mai mult sau mai puțin în încordare atențiunea poporului, a-i deșteptă curiositatea de a cunoște noile cărți și prin acesta a-i desvoltă și mai mult gustul de citire.

«E o deosebire esențială»—dice raportul oficios al comitetului de la Brașov—«între bibliotecile ambulante, cari sînt așa dîcînd *bibliotecă vii*, ce pururea se mișcă și nu scapă un moment din ochii și controlul administratorilor lor—și între acele bibliotecă bătute de praf, despre a căror existență poporul nici nu are cunoscînță și pe cari di și nopte le găsește cu ușile încuiate... Țăranul, chiar daca are cunoscînță de existența acestor bibliotecă, s'a dedat a crede, că i stați pururea la dispozițiune și că, prin urmare, n'are să grăbescă cu cititul lor, căci *mai este timp*; timpul însă trece și el tot nu-l mai ajunge.

Constatările acestea au făcut ca exemplul românilor Brașoveni încă de pe-acum să găsescă imitatori. Români de la Făgăraș, de exemplu, au hotărît să introducă și ei sistemul bibliotecilor ambulante, după modelul celor de la Brașov. Comitetul central (de la Sibiu) al Asociațiunei a adoptat și el acest sistem, pe care vrea să-l recomande pentru întregă Transilvania și Ungaria. Din mai multe părți ale Ardealului, au început să sosescă la comitetul din Brașov, cereri de a li se da ajutor pentru a-și putea face bibliotecă asemenea celor de la Brașov, iar presa română din Ardeal, unanim s'a pronunțat foarte favorabil despre aceste bibliotecă.

În adevăr, pentru Români de peste munți mai ales, a căror cultură națională este atât de restrânsă pe terenul școlar, bibliotecile românesce, ca al doilea factor al educațiunii, sînt de o importanță deosebită.

X.

Din poveștile lui Moș-Neagu

CĂMILA

Am să vă povestesc acli, feții mei, despre un animal care la înfățișare e urît, dar care e de mare folos omului. Locuitorii din țările calde, pline de nisipuri, lipsite de iarbă și de apă, cu greu ar putea trăi dacă n'ar avea cămila.

O vedeți... ghebosă, cu gâtul lung și îndoit, ici cu părul lăptos și lung, dincolo cu el creț și scurt, cu ochii adormiți... Cămila este darul cel mai prețios pe care natura l-a putut oferi omului. Mai voinică de cât boul, tot așa de iute ca și calul, mai cumpătată de cât măgarul, mai ascultătoare de cât câinele, cămila are o particularitate neprețuită: că petrece mai multe zile fără a bea apă.

Acăsta a făcut, fără îndoială, pe Arabi să o numescă *corabia deșertului*; alții dic însă că pentru iuțela, cu care ea străbate deșerturile.

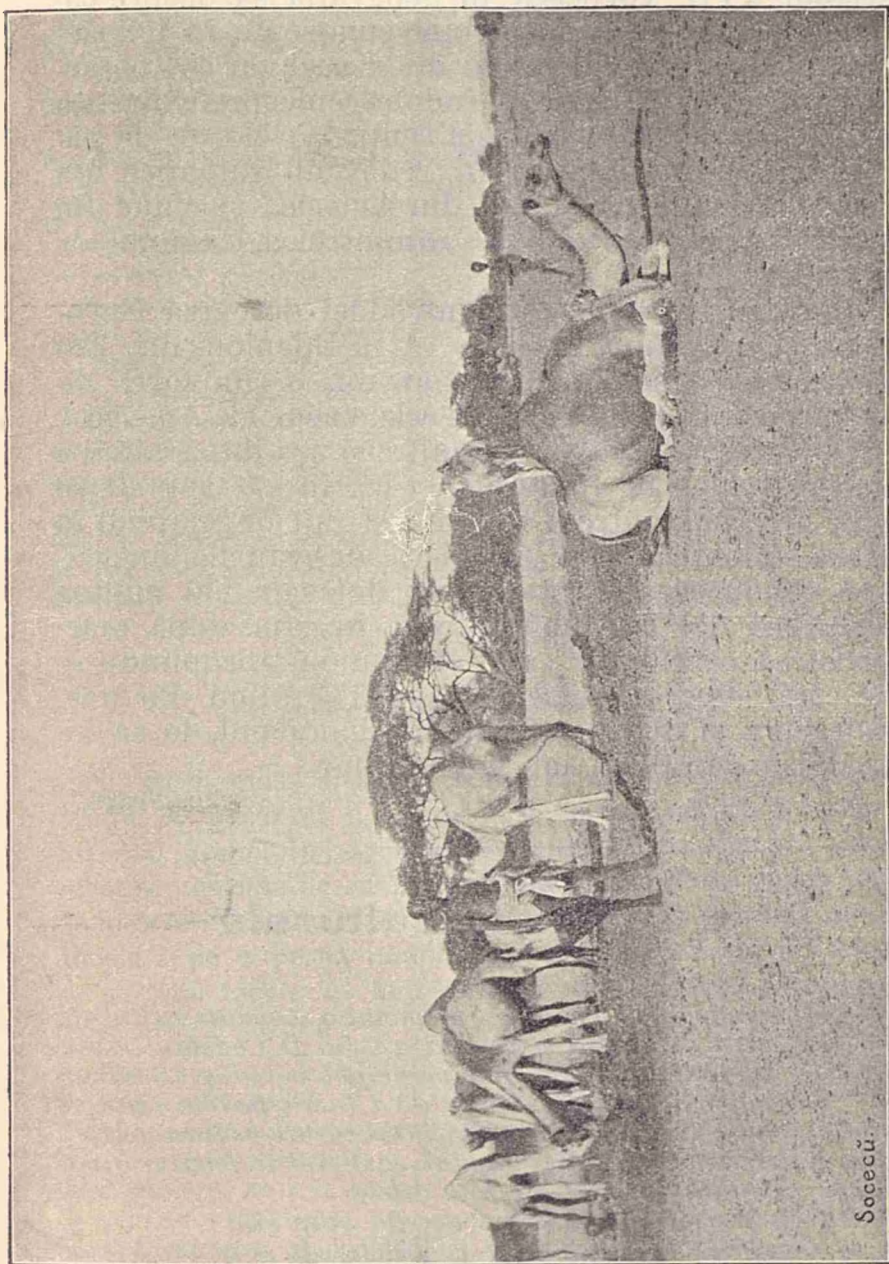
Nu este nici un animal, a căruî viață să fie așa de intim legată cu a omului în desvoltarea lui primitivă, patriarhală, și a căruî amintire să fie atât de veche și de istorică ca a cămilei.

Multe ne vorbesc scriitorii despre dînsa (1).

Ciru, regele Perșilor, avea cămile în armata sa; el se servi, după spusa lui Herodot, cu cămilele spre a pune pe fugă caii lui Cresu, cari se speriară la vederea acestor animale curioase.

Cămila, deși iubescce căldura, fuge însă de zona cea fierbinte, atât de plăcută elefantului. Buffon dice, că ea valoréză mai mult de cât elefantul și pôte mai mult de cât asinul, calul și boul, tôte luate împreună. Ea mănîncă puțin ca și asinul și se nutrește cu iarbă grósă. Femela dă lapte mai mult timp de cât vaca; carnea cămilei tinere este bună și sănătósă, ca cea de vițel.

(1) După Mihăilescu.

Sococū.

Cămile.

Există ore cămile sălbatice ? Un Turc învătăat din secolul XVII, vorbește, în geografia sa, despre cămilele sălbatice, ca foarte bine cunoscute în interiorul Asiei, pe șesurile înalte din Kaschgar și Khetan.

Naturalistul Cuvier se îndoiesce despre existența cămilor sălbatice în Asia centrală; el este de părere că aceste animale au redevenit sălbatice din cele domestice, ca și caii din America și chiar din stepele Asiei, unde eră, de-altmintrelea, leagănul lor primitiv.

Din caii cei domestici, introduși de către Europeanii, și în prima linie de către Spanioli, din Europa, în America, s'au rătăcit, din întâmplare, câte-va perechi prin câmpiile cele vaste ale Americii.

Din aceștia s'au născut alții și așa după câte-va generațiuni s'au înmulțit ast-fel, în cât astă-dzi se află herghelii întregi de sute și mi de indiviđi în stare sălbatică, cari cutreieră deșerturile imense, sub conducerea a câte unul, doi sau mai multor armăsari din cei mai bătrini. Aceștia, după mărturisirea călătorilor, când ved un om apropiindu-se de cetă, stau și-l privesc, apoi, sforăind din nas, dau fuga și după ei totă cetă, galopând, de se cutremură pământul sub copitele lor.

Moș-Neagu.

O societate culturală

Sîn județul Vâlcea s'a întemeiat o societate culturală prin deosebita stăruință a d-lui D. Constantinescu, revisor școlar. Scopul principal pe care îl va urmări această societate e de a lucra pe toate căile posibile pentru luminarea populațiunii rurale asupra acelor din cunoștințele necesarii omului, cari sînt în legătură imediată cu trebuințele lui de toate dizele.

Mijlocele pentru realizarea acestui scop sînt :

a) Conferințe publice atît în satele cât și în orașele județului ;

b) Publicare și distribuire de broșuri populare ;

c) Înființarea în capitala județului a unui muzeu și a unui ateneu ;

d) Creare de școli speciale pe lângă școlile rurale din centrele mai populate;

e) Înființare de asociațiuni pentru cultura și exploatarea pământului și produselor lui.

Societatea s'a constituit în ziua de 23 August a. c., când și-a aprobat și statutele.

Conform acestor statute societatea se compune din membri fondatori, asociați și onorifici.

Membri fondatori sînt aceia, cari au întemeiat societatea și cari au dat și 100 lei.

Din această primă cotisație a rezultat un capital de 11.700 lei care s'a și depus.

Printre membri fondatori figurează câți-va bărbați din afară de corpul didactic, și încolo mai numai învățători.

Președinte activ al acestei societăți e d-l D. Constantinescu, iar președinte de onoare P. S. Atanasie, episcopul Rîmnicului Noulu Severin. Intre membri de onoare fac parte și d-nii C. Rădulescu-Motru și P. Garboviceanu, din comitetul de redacție al revistei noastre.

Facem toate urările noastre de bine acestei societăți culturale și felicităm pe inițiatorii ei. In așa chip și spre asemenea scop, dorim să vedem uniți pe apostolii neamului nostru.

P. G.

SATUL MIEU (1).

Nu trecu mult și socrii împreună cu ginerele și mireasa insoțiți de pocânzei și de suratele miresei intrară în odaia cea mai frumos împodobită. După ce mama miresei arătă velințele, chilimurile, scórțele și toate lucrurile de zestre, toți se întorseră cu fața către icône, ginerele și mireasa îngenuchiară pe o pernă umplută cu foi de porumb și, după ce se făcu tăcere ca în biserică, cel mai bătrîn dintre rudele miresei începù:

Ascultați, frați, înțelegeți
Și sciință vă culegeți,
Ascultați, luați aminte,
La vre-o câte-va cuvinte,
Care, în cărți, ne stați scrise
Și trebuesc astă-đi ăse.
Când Dumneđu, cu cuvîntul,
Făcù cerul și pămîntul,
Le-a dat podòbe mărețe

Și destulă frumusețe:
Cerule împodobit cu sòre
Și cu stele lucitoare;
Ă văzduhului nălțime
Cu sburătore mulțime;
Pămîntul umplut de vite
Cu feluri deosebite;
Marea și apele tòte,
Cu pesci fără număr, glòte.

(1) Veđi No. 15, 16, 50, 51, 52, și No. 1, 2, 3, 4 anul II.

Vrînd să i se proslăvească
 Fapta-î cea dumnezeiască,
 Tîndînd prea sfînta Sa mână,
 Zidi p'Adam din țîrină,
 Cu cuvînt și cu suflare
 Dup'a Sa asemnare.
 Și, vîdînd că nu e bine
 Să fie omul de sine,
 Somn lin trimise într'însul
 S'adormind veni la dînsul
 Și, făcî, dintr'a lui cîstă,
 Pe Eva, strămîșa nîștră.
 Decî Adam, cînd își deschise
 Ochii la ea, privind, dîse:
 Asta s'o numim muiere
 Și-mî va fi spre mîngăiere
 La trude și ostenele,
 Că e din ôsele mele.
 De aceea fiiî acuma
 Lasă pe tata și muma
 Și doi cu doi se adună
 Să trăiască împreună,
 C'asa Dumneđeu voesce
 Ș'asa legea poruncesce.

Cinstiți socrî marî, acuma,
 Al astor fiî, tata și muma,
 Vê poftesc, luați aminte
 La vre-o cîte-va cuvinte.
 Sciți că omul cît trăesce
 Multe în lume greșesce
 Cu fapta și cu cuvîntul
 Și îl suferă pămîntul;
 Nu se despică, nu crapă,
 Ca să-l inece cu apă.
 Sorele, iar, îi dă rază,
 Il rabdă și-l luminéză;
 Nu se pomenesc să-l ardă,
 Ca de pe pămînt să-l piardă,
 Căci Dumneđeu, ca un tată,
 Cu mila-î nemîșurată,
 Nu se grăbesce, îndată
 Cum facem rîu să ne bată;
 Și are mare răbdare
 Și se 'ntôrce cu 'ndurare,
 Cînd cădem la pocăință
 Și-l rugăm cu umilință,
 Dar însă ne dîce nouă:
 «De vreți ca să vê iert vouă

Iertați pe greșitul vostru
 Cum citiți la *Tatăl nostru*.
 De aceea, acum dară,
 Acești fiî ingenuchiară
 Și smeriți, cu rugăciune
 Vê cer astă-dî iertăciune
 Ca unii ce îi născurăți,
 Pină 'n vîrstă îi crescurăți,
 Chemați ca să-î întărescă
 Mila cea Dumneđeiască,
 Și să-î bucure cu roduri
 Prin aceste sfînte noduri,
 Să le dea unire 'n casă
 Și tot belșugul pe masă,
 Să 'nverdească ca măslinul
 Și să 'nflorască ca crinul,
 În traiu bun să se resfețe
 Pîn'la adincî bătrînețe.

Cinstiți socrî, nunî și nună
 Și toți cîți stați împreună,
 Vê poftesc, luați aminte
 La vre-o cîte-va cuvinte.
 Fiînd-că precum se scie,
 Părințiî au datorie
 Pe copiii lor să-î crească
 Pină 'n vîrsta bărbătească,
 Și pină la a lor mărime
 Șufer necazuri mulțime
 Precum: muma cu lăptatul,
 Legănatul și scăldatul,
 Noptile cu nedormitul,
 Dilele cu netignitul
 Ș'altele de supărare
 Precum scie fie-care.
 Apoî, ieșînd din pruncie
 Ș'intrînd în copilărie,
 Pe feciorul il ia tata,
 Rămânînd la mumă, fata,
 Tatăl pe fiul învață,
 Cu sfătuirî, cu povață,
 Cum să se îmbărbăteze,
 Să muncească, să lucreze;
 Cum să apuce unealta,
 Bardă, sfredelul și dalta;
 Cum una să o începă
 Și cum alta s'o priceapă.
 Și orî-cât să il asculte,
 Tot il supără la multe.

Deci, precum fiul pe tata,
 Așa și pe mumă fata,
 Că fiind cu ea împreună,
 Ca să-î dea crescere bună,
 O învață ca să tórcă,
 Să spele rufa, să stórcă,
 Cum și să țeasă, să cósă,
 Pinză subțire și grósă.
 Cum se facă demâncare
 Ș'alte câte casa are.
 Apoi după datorie
 O învață ș'omenie :
 În lume cum să trăiască,
 Pe bătrîni cum să cinstească
 Și cum să aibă purtare
 Cu cel mic și cu cel mare.
 O învață lege-a crede,
 Și, pe preot când îl vede
 Să i se scóle 'nainte
 Cu evlavie și cinste,
 Ca la un păstor părinte,
 Ce slujesce cele sfinte
 Și la botez, nuntă, mórte
 Fără preot nu se póte.
 D'alde acestea și alte
 Muma, ȃic, dintr'a eí parte,
 Stând și învățând pe fata
 Precum și pe fiul tata,
 Din neajungerea minții
 Mult își necăjesc părinții,
 Care, în acea vreme,
 Le dau grozave blesteme;
 Și vorba rea părintească
 É ură dumnezeiască,
 Care usucă, pârlesce,
 Împrăscie, risipesce,
 D'aceea acum se pleacă,

Datoriile să-și tacă.
 Le dați bine-cuvîntare,
 Cu părintească 'ndurare,
 Precum și Avram, o-dață,
 Ca un părinte și tată,
 A dat bine-cuvîntare
 Lui Isac cu îndurare;
 Precum și Isac iară,
 Prin părinteasca lui pară,
 A dat bine-cuvîntare
 Lui Iacob, cu îndurare,
 Așa ȃic și dumnea-vóstră,
 Pentru ruga lor, ș'a nóstră,
 Le dați bine-cuvîntare
 Prin părintească îndurare,
 Cu dragostea-vé ferbinte,
 Diceți aceste cuvinte :
 «Dea-vé Domnul sănătate
 Și ȃile îndelungate;
 Dea-vé stare și avere,
 Isvor de lapte și mîfere;
 Dea-vé bucate destule,
 Prin jignițe și pătule;
 Să-și verse Dumneȃeu mila,
 Dintr'un pumn, să vé dea chila;
 Dea-vé prunci : feciorí și fete,
 Precum și nouă ne dete;
 Dea-vé și inimă bună
 Să vé iubiți împreună.»
 Așa și voi, adunare,
 Vé dați a vóstră urare,
 Diceți într'o glăsuire
 Să trăiască 'n fericire,
 Să 'nverdească ca măslinul
 Și să 'nflórescă ca crinul,
 Să trăiască 'n bucurie,
 Diceți: «amin, fie, fie!»

Nici o dată în viața mea n'am fost așa de viu mișcat ca în timpul cât au ținut aceste iertăciuni. M'au podidit lacrămile și mi-a fost cu neputință să mă stăpânesc. Am plins ca un copil, am plins de bucurie că m'a învrednicit Dumneȃeu să pot vedeă și eu un sat în care nunta este creȃută încă ca una din tainele bisericii noastre creștinesci. Să fi avut inima de piatră și tot n'ai fi putut să nu simți ceea ce simțeau toți câți eram de față. Dorul sfișietor pe care îl simțeau flăcăii și fetele mari cari de acum să despărțiau

de prietenii lor; urările căldurose și neprefăcute, ce fie-care surată făcea miresei, și, lacrimile ferbinți ale părinților și fraților te făceau ca din adincul inimei și din tot sufletul să doresci noilor căsătoriți toate fericirile.

(Va urma).

Ilarian Velculescu.

UN RAPORT VREDNIC DE CUNOSCUȚ

Directorul școlii primare practice de viticultură din Focșani a adresat d-lui Ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice următorul raport :

La ordinul Domniei-Văstre Seria A. No. 56.566 din 11 Septembrie a. c., am onoare a răspunde următoarele : Anul trecut s'a înscris în secția viticolă 14 elevi. Au urmat regulat 11, iar 3 saū retras în cursul anului. Din cei cari au urmat regulat au fost promovați 9, iar 2 au rămas repetenți neîntrunind media pentru a fi promovați. Materiile de studiu s'au trecut conform regulamentului acestei școli. Examenul de fine de an s'a ținut în zilele de 25 și 26 Iunie. La acest examen au luat parte pe lângă ambii institutori ai secției — după cum prevede al. 2 de sub art. 19 din regulament — și sub-semnatul. Rezultatul a fost foarte mulțumitor.

În cursul anului elevii au executat la pepinieră următoarele lucrări practice: săpatul șanțurilor pentru garduri vii și a gropilor pentru pomi roditori, plantatul gardurilor vii și a pomilor roditori. Stratificatul vițelor indigene și americane în nisip, fasonatul lor, altoitul vițelor americane cu cele indigene, atât cu cuțitul cât și cu mașina în atelier, conservatul altoilor și în urmă plantatul lor.

Au luat parte la desfundatul terenului destinat școlilor de altoi, facerea bilónelor, plantarea altoilor în școli cum și butașilor simpli, americani și indigeni.

De asemenea au luat parte la desfundatul terenului destinat plantațiunei definitive de viță americană, nivelatul lui, facerea gropilor și în urmă plantatul varietăților americane Riparia, Gloire de Montpellier etc.

Asemenea au luat parte la stratificatul diferitelor semințe de pomi roditori și în urmă aședatul semințelor în răzorele pregătite la timp tot în teren bine desfundat.

Pe lângă acestea elevii în cursul anului au mai executat dife-

rite și variate lucrări culturale, cerute pentru a se asigura buna prindere a vițelor altoite și ne altoite din școli, a plantațiilor definitive de viță și pomii roditori, cum și întreținerea răzorelor cu semințe de pomii roditori.

De asemenea gardurile vii cum și plantațiile definitive de pomii s'au întreținut prin aplicarea lucrărilor necesare spre a se asigura buna prindere.

Tôte aceste lucrări culturale destinate a asigura o bună prindere și o vegetație mărită, s'au executat parte cu instrumente viticole trase de vite sub conducerea elevilor, parte cu instrumente mici mânuite de elevi.

Treptat cu predarea lecțiilor la cursul de viticultură li s'au arătat în mod practic și elevii aplicau aceste lucrări. Ast-fel că ei sînt acum în măsură a executa orî-ce lucrare practică după cum li s'au arătat.

Lucrările ce elevii primului an nu au putut avé ocașie a le executa sînt: recoltatul strugurilor, fabricația vinului, conservatul și pritocitul lui. Aceste lucrări nu li s'au putut arăta din caușă că pepiniera cu plantațiile sale, fiind prea tînără nu a ajuns încă a produce struguri. Acéștă lipsă se va putea înlocui, ducend în vacanța anului viitor, elevii ce termină al doilea an la o pepinieră a statului mai bătrînă, cum ar fi la pepiniera Istrița din județul Buzău, unde sub conducerea profesorului special, să li se arate și restul lucrărilor, pe cari elevii n'au putut a le învăța și în mod practic.

Cu acéștă ocașie aduc la cunoștința Domniei-Vôstre și ôrecari greutăți ce s'au întâmpinat anul trecut în predarea cursurilor. Așa d. es. la predarea cunoștințelor de Fizică și Chimie s'a întâmpinat greutăți din caușă că ne lipsesc cu desăvîrșire aparatele trebuincioșe. La predarea cunoștințelor de agrimensură ne lipsesc planșele care sînt fôrte necesare. Cele-l-alte aparate le avem.

La transportul elevilor la pepinieră iarăși s'a întâmpinat greutăți, mai ales atunci când urmau toți la școlă. Am fost nevoit să-i împart în doué serii și să meargă cu rîndul la practică, căci nu încăpeau în căruța pepinierii, fiind prea mică. Acéștă greutate o vom întâmpina și în anul acesta și nu va dispăre de cât atunci când se va luă dispozițiune pentru facerea unui tramcar.

Acesta este în scurt mersul acestei școli în cursul anului trecut.

Director, G. I. Rarincescu.

DIAMANȚUL

Diamantul, care nu e alt-cevâ de cât cărbune curat și cristalisat, e cel mai tare corp cunoscut, căci el nu pôte fi sgâriat de nici unul și nu pôte fi usat de cât de pulberea sa. El arde la aer, ca și cărbunele, și se transformă în acid carbonic. De obicei e fără colóre, dar une-orî are nuanțe albastre, galbene, roșii sau cafenii. El se găsește fie în bucăți neregulate, rotunđite, fie în cristale, în terenuri de transport orî în nisipuri, în Indiile orientale, în sudul Africei, în Brasilia și în munții Uralului.

Diamantele se caută și se găseesc ast-fel: Se ia nisipul în care se bănuiesce că sînt diamante și se pune pe nisce table înclinate. Pe aceste table, curge un curent de apă care ia

Spelarea nisipurilor cari conțin diamante.

argila și cele-l-alte materii pămîntóse. Când apa începe să curgă limpede atunci se opresce curentul de apă. Ómenii încep să dea cu mânilor de o parte bóbele mari de nisip și caută diamantele în nisipul care rêmâne. Pietrele cele mai netede și cele mai albe sînt pietre de diamante care se curăță bine de cója pămîntósă prin mai multe spelături.

Se găseesc, dar fôrte rar, și diamante fără cója pămîntósă.

Ómenii însârcinați cu căutarea diamantelor sînt supraveghiați fôrte de aprópe pentru ca nu cum-va să ascundă diamante. Unii din lucrătorii aú mers pînă acolo în cât, pentru ca să-și procure diamante, le-aú înghițit. Se citéză un caz

în care un lucrător a ascuns un diamant sub globul ochiului.

Cei vechi întrebuințau diamantul în stare brută. Inven-

Căutarea diamantului în pământ.

țiunea tăierii, care îi dă strălucirea și îi ridică așa de mult prețul, este o invenție modernă; ea se datorește unui tânăr din Bruges, *Ludovic Berquem*, care o descoperi în 1476 și dăruî lui Carol Temerarul cel d'întâiu diamant tăiat. Tăierea se face cu ajutorul unei plăci orizontale de oțel, foarte môle, care e acoperită cu praf de diamant amestecat cu unt-de-lemn. Ađi se practică numai *tăierea în roză*, care se întrebuințază numai pentru diamantele subțiri și *tăierea în brilliant*, care e cea mai căutată.

Diamant în roză.

Briliant.

Diamantele tăiate în roză au în partea de jos o față lată, iar în partea de sus și de jur împrejur mai multe fețișoare triunghiulare.

Briliantele au o formă mai mult sau mai puțin identică cu aceea ce au două piramide suprapuse prin bazele lor, cu virfurile trunchiate și cu fețele lor acoperite de fețișoare triunghiulare ori pentagonale.

Briliantele se taie cu mai multă greutate de cât diamantele în roză, din care cauză sînt și mai scumpe.

Tăierea diamantului.

Diamantele se socotesc în carate. Greutatea unui carat este $0^{\text{gr}},205$.

Valoarea diamantelor depinde de mărimea și de perfecțiunea lor.

Sînt diamante mari și frumoase care costă unul mai multe milioane de lei.

Cele mai mari diamante cunoscute sînt: ale rajdaului din Matan, în insula Borneo, care cântărește 367 carate; diamantele Marele-Mogol și Koh-i-Noor (munte de lumină), care e de 279 carate; diamantul împăratului Rusiei, care e cât un ou de porumbel și care e de 193 carate; el a fost

cumpărat de Ecaterina II cu 2.250.000 franci, și o rentă viagieră de 100.000 franci.

Diamante mari mai sînt și al împăratului Braziliei, al Nizamului, care se dice că e greu de 400 de carate, și Stéua Sudului, care cîntărește 254 de carate și s'a găsit în Brazilia la 1853.

Diamantul tăiat care se dice că e cel mai frumos, ca formă și limpedime, e al coronei Franciei, și se numește Regentul; el a fost cumpărat în timpul minorității lui Ludovic XV-lea de ducele de Orléans, care eră regent atunci.

Compiler.

Din viața și din obiceiurile animalelor (1).

Despre cămilă se știe, că iubesc foarte mult musica. Arabii cîntă din fluere și din cimpóie, cât ține drumul cel nespus de greu prin pustia arsă de sóre, iar cămilele merg mai cu inimă ascultând cîntecul. Și acesta e un lucru curios, că multe animale iubesc musica. Și s'a băgat de sémă că dintre animalele cele mari, acele care iubesc mai mult musica, sînt cele mai blinde și cari se lasă conduse și de un copil mic. Ele sînt cămila, elefantul și calul. Elefantul se întórce tot-d'a-una spre partea unde aude sunete musicale, se apropie și ascultă. Prin grădinile zoologice póte face probă cine vrea. Elefantul vine la gardul care-l desparte de public și e vădit mulțumit când îi cîntă, dar se înfióră când îi dai tonuri nearmonióse. În Londra, în grădina animalelor, s'a petrecut o dată o scenă nostimă. Un copil cîntă dintr'un fluer la grilaj. Cîntă frumos și elefantul asculta. Un domn din public scóse atunci o sirenă și flueră urit o dată. Elefantul dete din cap, supărat, dar ascultă mai departe cîntecul copilului. Domnul flueră din nou; elefantul se scutură de-o dată, mișcând din picioare. Domnul cu sirena iarăși tot mai des. Elefantul furios că-l supără într'una, își întinse de-o dată trompa, apucă fără veste pe domnul cu sirena de un braț și-l asvîrli dincolo de gard, la spatele seú, apoi liniștit începú s'asculte din nou cîntecul copilului.

Calului îi place cîntecul din gură. E o experiență veche, că nóptea calul duce pe călăreț mai în linisce, când călărețul cîntă: calul nu-și face spaíme, nu se neliniștesce și ascultă de frîu mai bine. S'a observat, că mai tot d'a-una caii nărăvași și răi cari

(1) Veđi No. 1 și 2 anul II.

n'ascultă nici de friu nici de biciu, s'astâmpără de-o dată când călărețul începe să cânte din gură, cu voce tare și frumos. Irlandezii au cai foarte blânzi de munte, și să crede, că asta e urmarea cântecelor, căci Irlandezii ori când îi întâlnești în cale îi auzi cântând.

Calul, de alt-fel iubesc sunetele sonore și energice, cântecele vitejesci, marșurile, vocea trâmbiței și bătaia tobelor. Nu e nevoie să fie calul de rasă mai nobilă, ca să se schimbe de-o dată cu firea când aude cântece energice. O mărțogă de cal — dacă nu e de tot obosit — când va auzi dintr'o dată un cântec frumos de trompetă, va ridica urechile și par'că întineresce. Dar caii dresați milităresce ! Când aud trompeta, ciulesc urechile, frământă pământul, s'aprend și sînt în stare să s'arunce prin glonțe și prin fum.

Nu e adevărat, că de aceea iubesc caii militarilor trompeta și cunosc signalele, fiind că soldații drescă așa. Nu, dimpotrivă. Ei drescă așa, fiind-că pot să-i dresceze, fiind-că ei din capul locului iubesc trompetele și au inteligența de-a deosebi signalele. Tote animalele fug când ved primejdia, s'au s'aruncă în primejdie dacă sînt înfuriate. Calul e pôte singurul animal, care scie, cunósce primejdia, nu e în furie, și totu-și intră în primejdie : când începe lupta, caii tremură auzind împușcăturile, știu că acolo e rău de ei. Dar atunci începe trompeta să sune, acum caii s'aprend, sar, abia așteptă să plece, rup frînele, și când e voe, s'asvirl în luptă vitejesce, duși de puterea trompetei. Furioși ei nu sînt, fricoși sînt însă ca ori-ce animal, frica de stăpâni nu i-ar împedeca de loc să nu fugă îndărăt — și nu fug, ei merg înainte. E mai puternică muzica de cât frica și fuga, la cal mai ales. Veți, că înși-și ómenii, ostașii, sînt ajunși de obosélă, de frică : încep muzicele regimentelor să cânte, sunetul acela îi îmbată, îi orbesce, îi duce înainte, și ostașii intră în foc fără vola lor.

Unele animale sînt foarte iubitoare de musică, precum am spus altele însă n'au nici un simț pentru ea, așa sînt boii, oile, pisicile, porcii, iepurii. Altele însă o urăsc și le face rău când o aud, și e lucru trist, că unul dintre cei mai caraghioși dușmani ai musicii e animalul cel mai inteligent al nostru : căinele. Când aude cântec de vióră, căinele devine furios și s'aruncă la cel ce cântă. Sunetele mai ascuțite îl înfurie pe căine, cele mai jóse îl posomorésc și-l fac inimă rea, pe care și-o manifestéază în urlete și

chelălăitură. Căinele nu suferă nici un fel de sunete armonioase.

Verul câinelui, lupul, e tot așa. Lupul se înfurie, când aude sunete ascuțite și devine fricos și chiar se îmbolnăvesce când îl silescă s'asculte sunete mai joase. Prin păduri, ca să te păzescă de întâlnirea cu lupii, afară de sgomot — care îi sperie, — poți întrebuința cu succes și vr'un instrument musical cu sunete joase: o vioră, cântând cu cordele cele groase, un violoncelo, un contrabas, un bombardon, chiar și flautul.

Și ursul e neiuitor de musică. Dar nu-l supără. Il supără însă sunetele neregulate, nearmonioase. Asta se observă, bine înțeles la toate animalele, cari iubesc musica. Inșă și po acele cari n'au nici un simț musical — bou, oia, porcul, etc. — îi supără sunetele scose fără nici o rinduială. Și iarăși căinele e protivnic tuturor animalelor: el e singurul animal mai mare, căruia îi fac plăcere sunetele urâte și de-avalma, întocmai ca copiilor, și în naivitatea lui se simte mulțumit de nebunaticul amestec de țipete,

Sunetele ascuțite și pătrunzătoare, înfurie pe multe animale. Pilda cea mai apropiată e curcanul, care se sbârleşce și s'aprinde, când aude fluerături ascuțite și e în stare să te atace. Hienele, din menagerii, când li se flueră cu sirena la grilaj, devin așa de furioase și mușcă drugii de fier, în cât te prinde grôza. Sunetele ascuțite sperie chiar și pe cele mai puternice animale. Bivolul sêlbatic se înfurie când aude sgomot de pușcă, dar fuge ca un smintit când aude un sunet ascuțit de trîmbiță. Leul, când aude cântecul cocoșului, daca e liber pune còda între picior și fuge orbesce ca un câine când te vede plecându-te după piatră, iar în menagerie să târâre într'un colț, se pitesce și tremură din tot trupul.

O să vă mirați acum de un lucru, că dintre animalele cele mai peste măsură iubitoare de musică sînt șerpii. Naturaliștii au făcut nenumărate probe cu ei și sciū spune nenumărate pilde. S'a întâmplat de multe ori, că pe malurile stâncose ale mării, un om care cântă cu flautul—acest instrument le place șerpilor mai mult—s'a vedut de odată încunjurat de șerpi, toți stând linisciți și ascultând. In vivarii — menagerii mari — unde veți și câte 100 de șerpi de acelaș neam într'o odăiță de sticlă, observi că la cântecul flautului toți șerpii cari pină atunci băjbăiau, devin linisciți și nu se mai mișcă. Unele neamuri de șerpi sînt mai iubitori de cântece monotone, altele de cântece mai

variate. Acești din urmă se pot dresa să jöce. In Indiä mai ales, sînt îmbländitori de șerpî, toți musicanți bunî, cari vîneză șerpî prin păduri: cîntă, și șerpîi vin singuri la om. Omul le cîntă mult; a doua zi vine iară, a treia zi iară, și tot așa, pînă ce-l cunosc șerpîi, cari—bine înțeleș nu sînt oträvitori—i se suc pe picîöre, pe brațe, se încolăcesc pe după gätul lui și ascultă cîntarea. El apoi cu timpul îi dresöză să jöce fel de fel de jocuri, să facă mișcări frumöse și cîte altele—töte numai prin signale din flaut. Dacă șerpîi sînt oträvitori, el îi prinde întăiü în clopote de sticlă și le rupe dințiș cei rüi, apoi îi lasă liberi.

(Va urma).

Or.

Inaugurarea Bibliotecii Populare

DIN

Com. Cursesci, Jud. Vasluiü.

Frumösele idei ale d-lui ministru Haret, de a înființa Bibliotecii populare și «Cantine școlare,» au gäsit un puternic ecoü în județul Vasluiü.

La 14 Septembrie—ziua crucii—s'au inaugurat bogata bibliotecă din comuna Cursesci.

La această serbătorire educativă, s'au strâns țăraniü de prin töte comunele învecinate.

Douë dulapuri elegante, erau pline de cărți. Ușile, date în läturi, păreau nisce brațe deschise, ca pentru a cuprinde și a mângăea pe toți cei-ce alergă să se lumineze.

Președinte a fost ales valorosul primar al Vasluiului d-l Pannait Irimiade. Vorbesc întăiü, simpaticul sub-prefect al plășei Racova, d-l C. Desilă, îndemnând pe țărani la învățatură. D-l S. Popescu, directorul gimnasiului din Vaslui, citesc ale sale: *Taifasuri cu moș Gheorghe*—bucată minunat de potrivită cu această împrejurare. Iau apoi cuvîntul entusiastul institutor M. Pastia, studentul Al. Stoica și învățătorul I. Adam.

Solemnitatea se încheie cu cîte-va sfaturi înțelepte ale d-lui Irimiade.

Pe sëră se hotărâse o reprezentație populară, în folosul Cantinei școlare, dar timpul ploios a zädärnicit planul și reprezentația s'a înlocuit c'un mare bal țărănesc.

Petrecerea s'a dat în casele ospitalierului notar din sat, d-l N. Sion.

Pentru cantine s'au strâns până acuin la 1.000 de lei. Fondul se va mări, prin baluri și reprezentațiunii ce se vor da în Vaslui.

Intruniri țărănesce s'au plănuit să se facă prin toate comunele mai populate.

S'au pus deașiderea începutul mai multor **Biblioteci populare**. Biblioteca din Cursesci, are 650 volume românesce, mai toate legate în pânză.

Ionică.

APEL

Sub-semnatul învățător al școlii rurale mixte din anexa Corni, Comuna Budesci-Precistei, județul Nâmțu, în dorința de a înființa o bibliotecă la această școală, apelez la d-nii autori, librari și editori și la toate autoritățile, spre a contribui la această bibliotecă.

Idiceanu I.
Învățător.

CRONICA AGRICOLA

Sîn decursul săptămânei trecute timpul a fost foarte favorabil semănăturilor, și vegetațiunea, care în localitățile unde ploile a fost ceva mai abundente, are o înfățișare destul de frumoasă. În localitățile unde apa de ploie a fost puțină și semănăturile a răsărit, sînt ajutate în vegetațiunea lor de rouă care în timpul nopții cade destul de abondentă, de ore-ce ziua fiind mică, și temperatura scădută, evaporațiunea apei din pămînt, ziua devine mai puțin simțitoare, așa că semănăturile în tot cazul nu pot să sufere de lipsa de apă, ca în timpul zilelor mari și căldurose. Sînt însă și județe unde n'a cădut un pic de apă, așa că grâul semănat stă în pămînt ca și în magazie.

Ar fi de dorit, ca cu sfîrșitul acestei luni să înceteze și semănăturile de grâu, și agricultorii să se gîndescă și mai mult la facerea arăturilor pentru semănăturile de primăvară.

PROVERBE DE LA ALTE NAȚII

Nu e vorba să alergi; trebuie să pornesci la vreme.

Ca să roți fier, îți trebuie dinți de oțel.

MULȚUMIRI

Ión T. Popa, învățătorul școlii din comuna Vizantea, jud. Putna, aduce viile sale mulțumiri persoanelor mai jos notate, cari au bine-voit a veni în ajutorul elevilor săraci din această școlă :

Domnii D. Milităanu, inginer; Gr. Bârsan, profesor; Savel Rahtivan, profesor; Costache Balog, comerciant; S. I. Vasiliu, funcționar; Tanasache Lupșoru, plugar.

*

Asemenea mulțumiri căldurose aduce *I. T. Popa* d-lui Atanasie I. Butescu, sub-prefetul plășii Zăbrăuți, care a dăruit elevilor acestei școli 5 medalii aurite și 5 medalii argintate, în ziua de 29 Iunie, anul școlar 1897 — 98, cu ocazia distribuirii premiilor.

*

Tinărul domn *Ión D. Berendei*, arhitect, mare proprietar în comuna Dobrotesci, plasa și jud. Teleorman, vizitând școlile din această comună a bine-voit a da 30 lei pentru a cumpăra cărți la elevii sărmanii din aceste școli.

Pentru această, *Florea Glontescu*, învățător dirigent în comuna Dobrotesci, în numele micilor elevi și părinților lor, aduce viile sale mulțumiri.

INFORMAȚIUNI

D-l *Scurciu*, directorul școlii normale Carol I din Câmpu-Lung, a ieșit la pensie pe ziua de 1 Noembrie a. c. și în locul său a fost numit d-l *Ilarian Velculescu*, profesor de pedagogie la aceeași școlă. D-l *Scurei* a fost un harnic dascăl și și-a îndeplinit datorii în decursul carierei sale cu multă inimă și pricepere, fie ca institutor, fie ca revisor școlar, etc.

La rîndul său d-l *Velculescu* e cunoscut ca un eminent profesor de pedagogie și nu ne îndoim că numirea sa ca director al școlii normale Carol I, va fi un mare bine pentru această veche și importantă instituțiune.

*

Necrolog

Cu cea mai adâncă părere de rău anunțăm incetarea din viață a d-lui *G. Opreșcu*, profesor de limba germană la liceul Lazăr din București, în etate numai de 33 de ani. Răposatul a făcut studii timp de 7 ani în Germania, care numai cinstite a adus numelui de Român.

Înainte de a se întorce în țară a vizitat întreaga Germanie, Belgia, o parte a Franței, Elveția și Austria, pentru că spunea dînsul, că vrea să cunoască aceste țări civilizate din vedute, iar nu din auđite.

A fost profesor la seminarul din Rimnicul-Vâlcei, profesor și director al gimnasiului din acelaș oraș și în urmă profesor la liceul Lazăr din București. Tinăr cult în tota puterea cuvîntului, tinăr de inimă și caracter!

Cu sufletul plin de durere mărturisim că tinerii ca *G. Opreșcu* rar am cunoscut. Pierderea lui lasă un așa gol în rîndul tinerilor dascăli de valoare în cât numai cu mare greutate se va putea înlocui. Să-i fie țărina ușoră!

ÎNTÂMPLĂRILE SĂPTĂMĂNEI

Șeptămîna asta a fost sēracă de întâmplări mai vrednice de băgat în sēmă.

Prilejul de cērtă între Anglia și Franția pentru Fașoda a fost înlăturat de Francezii. Acest prilej eră, că Francezii trimiseră și ei un corp de ôste să cuprindă cât va putea țara de din jos de Egipt și s'o aducă sub stăpînirea lor. Dar Englezii trimiseră mai înainte ôste de a lor acolo cu acelaș scop. Și iată cērtă! Englezii nu vreaū să lase și pe alții pe acolo, și, dacă e vorba să bată neamurile liniștite de acolo și să le ia țara, apoi sînt de ajuns ei, ce mai caută Francezii?

Tôtă ocuparea asta a țărilor de la Nil e o nedreptate și o asuprire a neamurilor, cari vreaū să trăiască și ele libere. Dar ci-că civilizația dice așa: Să le bați și să le iați țara, ca să le faci Englezii, să le dai școlii și lumină, orî o vreaū orî n'o vreaū!

Francezii, vedēnd că Anglia sare cu bătaia, i-aū lăsat în pace pe Englezii să cuprindă țara, iar ei și-aū retras ôstea de acolo lăsând pe Englezii la largul lor.

Cu tôte acestea Englezii, tot fac gură și se gătesc de rēsboiū, amenințând pe Franția și după ce acesta le-a făcut pe plac și și-a aruncat armele din mână.

Se arată Anglia așa gata de bătae contra Franției pentru Fașoda, orî pentru alt-ceva?

Pentru-că mai e un prilej de ceartă: insulele Filipine, cari erau ale Spaniei. După rēsboiul pierdut al Spaniei cu Americani, Spania a dat biruitorilor ce a putut să le dea. Dar tōtă lumea scie că Filipinele aū să rămāie orî ale Spaniei, orî libere. Acum Americaniii le cer. Spaniolii, se vede că ațîțați de alte state, nu le dau.

Nici alte state nu vor să le dea. Filipinele sînt aprōpe de partea rēsăritenă a Asiei, și cine e stăpânul lor pōte fi stăpân pe Asia rēsăritenă, pe Japonia și China mai ales.

Să le ia acum Americaniii? Franția și Rusia nu se învoesc. Nici Germania nu. Anglia le voesc ea, iar dacă nu vor fi ale ei, să fie ale Americanilor. Și pōte că Anglia de aceea

umblă tunând și fulgerând și adunându-și corăbiile de război, ca să sperie lumea.

Insula Creta, a fost golită cu totul de trupele turcesci. S'a făcut deci liniște pe insulă. Prințul George al Greciei, guvernatorul Cretei, numit de puteri, va sosi în Creta peste vr'o lună și-și va ocupa postul.

Sciți, că Țarul Rușilor a propus să s'adune puterile europene și să se sfătuiască cum ar putea să se desarmeze statele și să nu mai facă războaie. Țarul, în unire cu ministrul său Muraviev, a pregătit programul conferinței și-l va trimite prin Noembre guvernelor din Europa spre aprobare.

Impăratul Germaniei a cercetat toate locurile sfinte din Palestina și acum se gătesce de plecare să se întorcă acasă.

Or.

BIBLIOGRAFIE

A apărut: *Carnetul școlarului* de Sava Ariton și I. Lambrior, institutor de la Bacău.

Prețul 60 bani. Depositul la autorii, Bacău.

*

Călduza stupăritului sau cultura Albinelor, de Pr. Ión Petculescu, institutor, Pitești.

Prețul 1 leu. De vânzare la toate librăriile din țară.

*

Analele medicale ale spitalului «Bêrlad și Elena Beldiman» pe anul 1897, de dr. Cerchez, medic primar al spitalului Bêrlad.

*

Carte speciale, întocmite pe clase, de N. D. Spineanu și Const. C. Pop-Tașcă, institutori.

Clasa I, 25 bani; cl. II, 50 bani; cl. III și IV, 1 leu; cl. IV, 90 bani.

Deposit la Carol Göbl, București și la toate librăriile.

*

A apărut: *Zurandul și munții apusei ai Transilvaniei*, descriere de Silvestru Moldovan cu 9 ilustrații și o schiță.

Editura proprie, Sibiu. Prețul pentru Români, 3 lei.

*

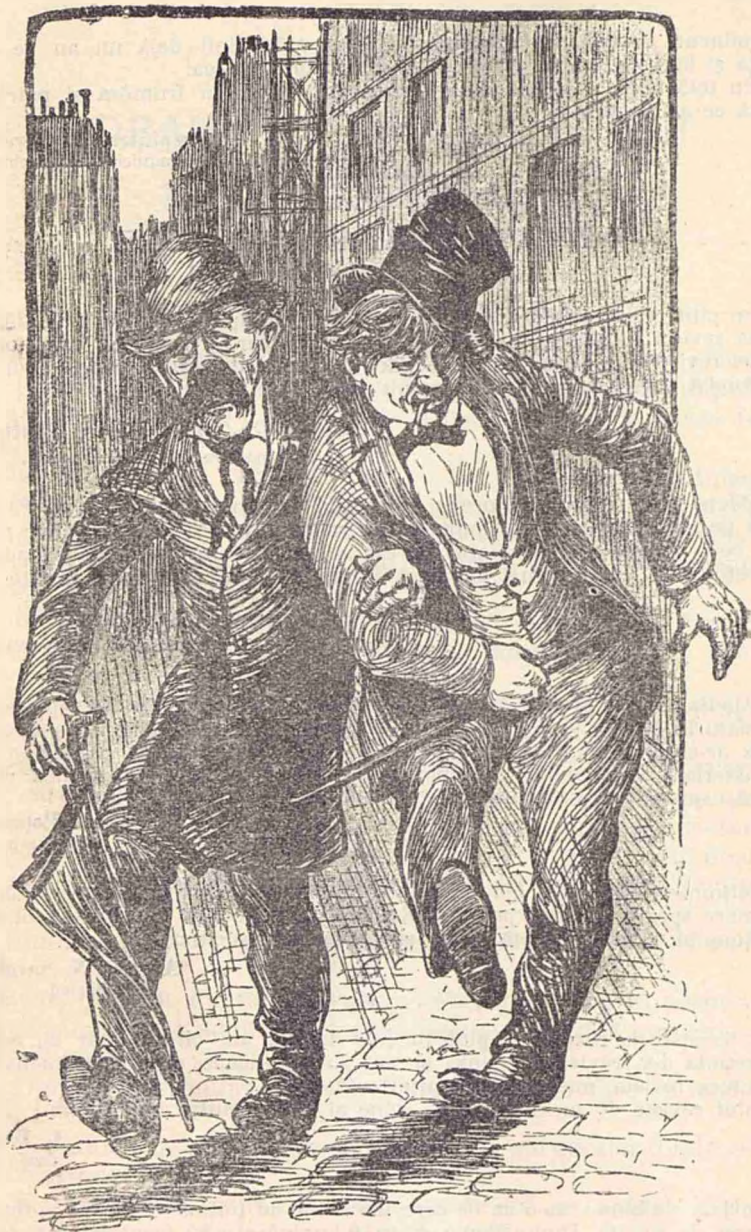
Nuvele și schițe, de Ión Pop Reteganul, vol. I broșura I. Gherla. Se fac abonamente la d-l Ión Pop Reteganul, comuna Reteg. Transilvania.

Costul unei broșuri, 1 leu.

*

Flécu-ș (Amintiri duișe, schițe și nuvelete), de Vasile Pop. Editura librăriei Carol Müller București, calea Victoriei 53, pasagiul Român.

Prețul 30 bani.

Ce bine le șade!

VOCI DIN PRESĂ

Eminenta revistă pentru popor, *Albina*, a implinit dejă un an de existență și la 4 Octombree a. c., a intrat în anul al 2-lea.

Din totă inima îi urăm viață fără sfârșit și spor în frumoasa și patriotica luptă ce a întreprins.

Dreptatea din Severin
de Duminică 11 Octombree, 93.

ADRESE CĂTRE REDACȚIE

Am citit cu deosebită atențiune, toate numerile apărute pînă acum din frumoasa revistă «*Albina*»; am înțeles scopul pe care-l urmăresc inițiatorii acestei reviste, iar acum urez omenilor cu iubire de patrie și de popor cari au fondat această bogată revistă mult spor și atingerea scopului lor.

Tomescu Gh. Traian, Elena C. Rattea,
Comuna Dragodana, Dâmbovița.

*

Vedînd rezultatele uimitore și progresul realizat de gustosa *mîiere* produsă de laborioasa «*Albină*» sub îngrijirea neîntreruptă a neobosiților prisăcari ce o conduc, sub-semnatul doresc a fi considerat ca abonat al acestei neprețuite reviste, cea mai populară și cea mai folositore dintre reviste.

I. Saramet,
Casier, comuna Bulbucata-Vlașca.

*

«*Albina*,» acest prețios tesaur de limbă aleasă, de învățăminte patriotice, de sfaturi practice și de moralitate creștină, doresc să ajungă proprietatea or-cărui român iubitor de bine și de frumos; și atunci sărăcia morală și materială ce amenință să copleșescă mare parte din populațiunea românească, ușor se va putea înlătură.

Iosif Popescu
Talea.—Prahova.

*

Mulțumesc din inimă Onorabilului Comitet, că și-a depus o silință destul de mare spre a lumina poporul Român cu cele mai folositore științe, și mulțumind, îi urez o viață lungă și un deosebit succes.

Aureliu N. Savelea
Bêrlad.

*

De la apariția revistei și pînă în ziua de azi, am citit număr cu număr neprețuita d-v. revistă «*Albina*» și am putut pricepe progresul imens ce-l va aduce revista, mai cu sémă printre săteni.

Salut revista cu un strigăt de: «bine ai venit printre noi Albino.»

A. Danil
Craiova.

*

Revista «*Albina*,» face ca fie-care muncitor cu puțină carte, să ajungă la progres, la știință. Dumnedeu a dis a fi lumina și s'au făcut lumina. Și noi să căutăm a ne lumina mîntea spre a ajunge a face fapte plăcute omenilor și lui Dumnedeu. Înainte dar!

Ionită Dedulescu
Notar, com. Tămboesei. R.-Sărat.

O DRAMĂ IN FUNDUL MĂRII

ROMAN de R. CORTAMBERT

III.

Plecarea din Paris. Inginerii Norton și Stevens.

Cele două femei erau așezate lângă o masă la lumina plăcută a unei lămpi; ca femei cari își dau socotélă de prețul timpului, deși aveau pe cei doi mosafiri, totuși ele lucrau la nisce împletituri.

Când intră Enric, cei doi streini se sculară și-i întinseră prietenesce mâna, în timp ce el se grăbi a îmbrățișa cu dragoste pe mama sa și sărută vârful degetelor logodnicei sale. Acesta se înroși ca un trandafir, și se apucă iar de lucru pentru a-și ascunde turburarea.

— Ei bine! amicii mei, disse Enric, îndreptându se către cei doi mosafiri, ziua cea mare se apropie; știți că peste o săptămână sîntem așteptați la Valencia.

— Peste o săptămână! diseră cele două femei, cu nelinisce și părere de rău.

— Da, trebuie. De alt-fel totul e gata. Avem un mic vaporas, peste care sîntem aprópe stăpâni. Pe tine, Norton, Compania te însărcinează să mă înlocuesci la nevoie; cât pentru prietenul George Stevens, el va avea locul al treilea. Așa vor șesii noștri. Eū nu mă pot amesteca în treburile lor. Prin urmare lucrul e hotărît.

— Bine, răspuse cam răstit Norton; voū fi acolo la ziua hotărâtă.

— Sper, disse cu un ton lingușitor Stevens, că voū răspunde încrederei pe care scumpul nostru inginer șef și Compania au bine-voit a mi da.

— Domnilor, răspuse repede Enric, ne vom face cu toți datoria.

— Și datoria noastră stă în a ne supune poruncilor d-tale, continuă Norton.

— E! domnilor, răspuse Enric, între noi nu e nici inginer șef, nici inginer al doilea, toți sîntem egali.

— Totuși... asta e natural, îngână Stevens.

— Nu, noi sîntem trei tovarăși care lucrăm la aceeași mare întreprindere, și n'avem de cât un singur gînd: isbînda. Nu trebuie să ne gîndim la noi, ci la îndeplinirea întreprinderii.

— Neîndoelnic, răspuse George Stevens, este o adevărată onoare ca să conlucrăm la o operă atât de frumoasă. Unui șef ca d-nul de Sartène, ori cine trebuie să fie fericit să i se supue.

— Nu e adevărat! strigă Norton, sculându-se supărat și plimbându-se prin casă. Nu e adevărat! E dureros să fii nevoit a te supune. Natura însă-și e contra supunerii. Societatea a creat erarhia. O primesc, dar mărturisesc că 'mî-e urată.

Enric nu mai răspuse, nevoind să facă ceartă. Stevens se plecă la urechea d-nei de Sartène și îi șopti: Pare că Norton e invidios.

— Și mie îmi vine a crede așa ceva, răspuse mama lui Enric, totuși se dice că e om de treabă.

— Mă îndoiesc țise Stevens.

— Te temi ôre că fiului mîei îi va părea rău că l-a luat? Întrebă ea încet.

— O! nu! de altminteri eu nu sînt acolo? Poți avea încredere în mine. Voți veghi.

— Îți mulțumesc, și iați act de făgăduiala ce-mi dați.

Să dăm câte-va lămuriri asupra acestor doi ingineri cari aveau să însoțescă pe Enric de Sartène.

Americanul Norton cel ce trebuia să aibă al doilea post, eră un marinar încercat, dar eră de o natură ciudată, tot dea-una nemulțumit, nesupus și visător. Părul lui negru, des și neingrijit îi cădea pe ochi. Sprincenele îmbinate îi dedeau o privire posomorită. Avea o privire fulgerătoare. În tot eră urît. Buza de sus eră mult mai mare ca cea de jos pe care o acoperea cu desăvârșire. O barbă stufoasă ca un guler îi acoperea fața puțin atrăgătoare. Nu-și lua nici o-dată seama la vorbă, ceea ce-i făcuse o sumă de neprieteni. Deși se lăudă că el spune gîndul lui verde în față, eră grosolan. Tôtă persôna lui eră neingrijită ca și hainele de pe el. Eră demagog înflăcărat. Monarhiile îi erau nesuferite. Ar fi strîns cu mai mult drag mîna unui cerșetor de cât a unui rege. Luase parte la răsboiul civil american. În definitiv, spirit deosebit, lucrător neobosit, din nenorocire însă creier aprins, apucăturî de om necioplit. Deși avea 28 de ani, eră sburdalnic și necugetat ca un student.

George Stevens eră tocmai inversul lui Norton. Eră bălan, plăcut cu o purtare și o vorbire din cele mai alese. Avea un chip femeesc, un păr môle și mătăsos pieptănat cu multă grijă. Nisce ochi albaștri umbriți de gene lungi, purtând favorite bine potrivite, cari îi stați de minune. Avea un nas bine făcut, deși puțin cam ascuțit; buzele deși subțiri erau totuși plăcute. Eră foarte comunicativ și foarte distins. În totul luat eră un adevărat om de salon. N'avea nici o experiență, nu fusese pe mare nici o dată. Cu o instrucție nu tocmai desăvîrșită, scia însă de tôte și putea atinge ori-ce cestiune. Prin deșteptăciunea lui simțea numai de cât partea slabă a fie-căruia și scia să tragă folose. Dorind cu ori-ce chip să ajungă, Stevens încă de tînăr se virise în lumea mare, și spera să-și ajungă scopul mulțumită cunos-

cințelor ce-și făcuse. Femeile îl adoraū, mulțămită frumusețel lui, iar bărbații vedeau în el un adevărat om de neam. În Anglittera ca și în Franța, acest titlu e cel mai bun pașaport care îți deschide ușa caselor celor mai mari.

Aceștia erau colegii lui Enric de Sartène: unul posomorît și original, cel-l-alt tot-d'a-una vesel și cuviincios.

Iată cum eră trecut în registrele companiei statul personal al fie-căruia:—«Enric de Sartène în etate de 23 ani, inginer hidrograf, însărcinat cu lucrările *Argusului*.—William Norton, 28 de ani, inginer-ajutor și Gerge Stevens, 23 de ani, inginer, cl. III însărcinat cu facerea planurilor sub direcția d-lor Enric de Sartène și William Norton.

IV

În ajunul plecării. Banchetul din Valencia. O prevestire.

Valencia, locul de întâlnire al oficerilor, al inginerilor, marinarilor, mecanicilor, industriașilor, bancherilor, jurnaliștilor, curioșilor de amîndouă sexele avînd un interes direct sau indirect la punerea cablului transatlantic, prezentă la finele lui Iunie 1866 un spectacol din cele mai vii, mai pitorești, mai minunate din câte se pot închipui. Acastă insulă aședată în partea de sud-est a Irlandei, care n'are de cât o populație cam de 3000 locuitori, avea atunci peste 10000. Trenuri de plăcere se orînduise să vie din tôte părțile Anglitterei, tôte lumea voind să fie de față, la plecarea lui *Great-Eastern* (1) care ducea cu sine inelul de logodnă cu *Lumea-Nouă*.

Portul, cheiul și tôte golfurile vecine ale Valenciei, erau cu totul prinse de corăbii și vapore de tôte felurile. Pe cheiū, se îngrămădeau ofițeri și marinari, capitaliști și ingineri, toți la un loc.

În mijlocul acestei mulțimi întîlnim pe tinerii noștri ingineri. Câte-va zile după sosirea lor avū loc un mare banchet, la care Iuară parte cei mai mulți dintre omenii distinși cari avēu să fie părtași la marea lucrare. Sala în care avea să aibă loc fusese anume împodobită pentru această serbare. Deasupra mesei eră atîrnat un glob pămîntesc; din el plecaū ca nisce fire conducătoare—panglice de deosebite culori, formând prin încheeturile lor corpurile ceresci cari compun sistemul solar. De jur împrejurul sălei erau fire telegrafice aședate pe stâlpi purtând diverse inscripții filosofice, științifice, ba chiar unele și umoristice. Tacămurile erau minunate, argintăria fusese anume tăcută pentru acest banchet;—fureculițele, cuțitele, lingurile aveaū drept mănere sfărămături din cablul care se încercase a se aședă în 1858 și nu isbutise.

(Va urma).

Traducere de

Const. C. Pop.-Tașcă.

(1) Numele vaporului.

MERSUL TRENURILOR 3. Bucuresti - Predaal.

N ^o	Stațiuni	Accel.		Persone		Plăcere		
		13	9	V7	127	15	129	
	Bucuresti plec.	910	540	316	715			
	(Rest.) 28.4							
10	Chitila sos.	922	—	322	810			
	(Butel.) 2	924	—	322	822			
18	Butlea	—	—	325	814			
21	Perru	—	—	407	827			
41	Crivina	—	—	422	840			
46	Prahova	—	—	420	844			
32	Braila	—	—	420	844			
60	Ploiesti sos.	1917	611	420	902			
	(Rest.) 120	1928	611	500	912			
70	Buda sos.	—	—	522	926			
	(Rest.) 120	—	—	522	926			
82	Băicoiu	1162	714	548	1012			
	(Rest.) 120	1162	714	548	1012			
96	Cămpina sos.	1162	714	527	1012			
	(Rest.) 120	1162	714	527	1012			
111	Comarnic	1161	712	512	1012			
120	Valca-Largă(Halba)	1201	712	720	1112			
126	Sinaia (butel.) sos.	1225	812	712	1112			

Leg. cu trenurile:

Ycart/pl. din Severin		Ycart/pl. din Craiova		Ycart/pl. din Pitești		Ycart/pl. din Galați		Ycart/pl. din Iași		Ycart/pl. din Sănic		Ycart/pl. din Slobozia	
n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n
6	6	3	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
25	25	7	7	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
32	32	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
41	41	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
48	48	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
55	55	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
62	62	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
69	69	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
76	76	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
83	83	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
90	90	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
97	97	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
104	104	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
111	111	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
118	118	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
125	125	8	8	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6

N ^o	Stațiuni	Accel.		Persone		Plăcere		
		9	18	127	161	151	129	
	Sinaia plec.	81	126	116	229			
	(Butel.)	81	126	116	229			
126	Bucuresti	81	126	116	229			
131	Argeș	81	126	116	229			
137	Predaal sos.	920	119	122	210			
145	(Rest.)							
	Bragov sos.	1010	218	218	—			
	(Rest.)	1010	218	218	—			
	Carti sos la Slobozia	1010	218	218	—			
	(Rest.)	1010	218	218	—			
	Carti sos la Sibiu	1010	218	218	—			
	(Rest.)	1010	218	218	—			
	Carti sos la Sibiu	1010	218	218	—			
	(Rest.)	1010	218	218	—			
	Carti sos la Sibiu	1010	218	218	—			
	(Rest.)	1010	218	218	—			
	Carti sos la Sibiu	1010	218	218	—			
	(Rest.)	1010	218	218	—			

4. Crasna-Iiuj.

N ^o	Stațiuni	Mixer		
		325	323	319
	Bucuresti 10 plec.	1130	1130	1130
13	Oltenești	1130	1130	1130
21	Cretieni	1130	1130	1130
28	Dobrina	1130	1130	1130
33	Huși	1130	1130	1130
	(Rest.)	1130	1130	1130
	Legături cu trenuri:	915	720	820
	(Rest.)	915	720	820

Valabil de la 1 Octombrie 1898, st. n.

MERSUL TRENURILOR

3. Predeal - București.

K.m	Stațiuni	Accel.		Persoane		Plăcere		
		10	14	128	178	162	16	130
		din	séra	séra	din			
	carl pl. d. Viena St. B.	—	210	—	—	—	—	—
	" " " Pesta	—	215	—	—	—	—	—
	" " " Oradta-M.	—	215	—	—	—	—	—
	" " " Cluj	—	211	—	—	—	—	—
	" " " Sibiu	10:30	211	—	—	—	—	—
	Brașov } susțace	2:17	209	—	—	—	—	—
	" " " plecă	2:14	219	—	—	—	—	—
	Predeal plec.	8:00	227	329	700	—	—	—
	(Rest.)							
8	Azuga	—	520	354	715	—	—	—
12	Iluștenl	8:19	527	402	724	—	—	—
19	Sinaia luf. sos.	8:30	536	414	725	—	—	—
	" " " plec.	8:36	536	424	745	—	—	—
25	Valea Largă (H.).	—	536	417	725	—	—	—
34	Comarnic	—	536	501	822	—	—	—
49	Câmpina 2) sos.	9:25	536	521	822	—	—	—
	" " " 18 plec	9:29	536	605	822	—	—	—
63	Hăicoiu	9:15	533	621	901	—	—	—
75	Buda 3) 9 sos.	9:17	537	609	929	—	—	—
	" " " plec.	9:24	536	616	921	—	—	—
85	Ploesci 4) sos.	10:09	530	620	917	—	—	—
	" " " plec.	10:19	527	620	1027	—	—	—
	(Rest.) 1.9.							
93	Brașil	—	—	624	1027	—	—	—
99	Prahova	—	—	707	1126	—	—	—
105	Crivina	—	—	714	1113	—	—	—
114	Periș	—	—	723	1125	—	—	—
	Leg cu trenurile :							
	2) care sos. la Doftana	11:50	140	110	1150	—	—	210
	carl pl. din Doftana	8:11	488	415	810	—	—	488
	3) care sos. la Slănic	12:40	—	820	1220	—	1200	—
	" " " pl. din Slănic	6:20	—	355	620	—	—	320
	4) care sos. la Iași	—	721	715	—	—	—	721
	" " " Galaf	—	120	128	—	—	—	128

K.m	Stațiuni	Accel.		Persoane		Plăcere	
		10	14	128	178		
		din	séra	dim.	dim.	séra	
127	Buștea plec	—	—	8:17	11:20	—	—
135	Chitila 1) sos	—	8:17	11:20	11:20	—	—
	(Bufet) 2 plec	—	8:17	11:20	11:20	—	—
145	Bucuresti sos.	11:20	210	815	1725	—	—
	(Rest.) 2 3 6				dim.		
	1) carl sos. la Pitești	—	9:20	9:20	—	—	—
	" " " Craiova	—	7:31	7:31	—	—	—
	" " " T-veerim	—	10:10	10:10	—	—	—

4. Huși-Crasna.

K.m	Stațiuni	M i x t e				
		320	322	324	326	
		a. m.	dim.	p. m.	séra	
	Huși plec	9:25	8:25	3:00	9:10	—
5	Dobrina	2:25	8:18	3:20	9:21	—
17	Cretești	4:00	9:10	3:24	10:12	—
20	Oltenești	4:31	10:00	4:28	10:15	—
33	Crasna 1) 21 sos	5:15	10:20	4:18	10:15	—
	" " " Bufet	a. m.	a. m.	p. m.	séra	—
	Legături cu trenur					
	1) carl sos. la Iosf	2:45	2:10	9:20	—	—
	" " " Tecuci	—	1:14	1:10	1:10	—

Valabil de la 1 Octombrie 1898, st. n.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui C. G. Mihăilescu, institutor Focșani. — Abonamentul d. v. e anul trecut s'a primit și liberat chitanța No. 7.779.

Pr. C. Bălan, com. Vața (Olt). — Abonamentul Sf. Vóstre pe anul trecut este plătit și s'a scos chitanța No. 7.903.

PREȚUL CEREALELOR

De pe la 20 Octombree afacerile cu cereale în târgurile noastre a început să devie mai puțin însemnate, iar prețurile să se micșoreze mai cu seamă la grâu.

Iată în resumat prețurile din săptămâna trecută la târgul din Brăila.

	Prețul maximum la hectolitri socotit pe suta de kgr.	Prețul mijlociului la hectolitri socotit pe suta de kgr.	Prețul minimum la hectolitri socotit pe suta de kgr.
Grâu	11,90	10.—	9,70
Porumb	6,70	6,65	5,72
Porumb colorat.	7,15	—	—
Orz	6.—	5,50	4,55
Rapiță	6,80	5,90	—
Grâu suta de kgr. se vinde cu		12—14 lei și 65 cent.	
Porumb roșu nou		8—9 »	
Cincantin		9,50 ct.	
Porumb nou		7.—	
Orzică		11—12	
Orz		9.—	
Ovăz		10,40 cent.	
Porumb vechi		880 »	
Fasole, suta de kilograme se vinde cu		12—13 lei	
Fasole olögă		16,75 cent.	
Făina		21—24 lei	
Secara		11 și 25 cent.	

In târgurile străine afacerile cu cereale sînt slabe, iar prețurile sînt aceleași pe care le-am publicat în No. 3 al acestei reviste.

Sintem informați că în mai multe părți s'a făcut abonamente și s'a primit banii în numele nostru fără ca noi să fi primit nimic. Rugăm pe toți acei ce au plătit abonamente pentru revista noastră și nu au primit-o, să ne comunice deslușit numele persoanei către care a plătit banii, funcțiunea ce ocupă și localitatea unde se află, pentru ca să putem urmări pe acei ce au speculat buna noastră credință ca și pe a acelor ce le-au încredințat banii.

Administrația.